

La mala pell

Sabadell
—com altres poblacions
de la seva comarca,
el Vallès Occidental—
s'ha convertit
en els darrers anys
en focus d'agressions
amb motivacions
feixistes, que fins
fa poc l'Ajuntament
titllava de simple
batalla de bandes.
També hi ha, però,
qui acusa directament
la policia de passivitat.

La Delegació del Govern a Catalunya diu que en el que duem d'any ja hi ha hagut set agressions a Sabadell, cinc de les quals, segons la seva informació, ja estan resoltes. En tres mesos ja s'acosta molt a la mitjana anual que la Delegació té calculada dels darrers quatre anys, d'unes deu agressions. Però la Plataforma Antifeixista de Sabadell (PAS), una coordinadora d'entitats del municipi, posa la xifra molt més amunt: 23, des de gener.

La Plataforma, que des de 1999 fa un seguiment exhaustiu de totes les agressions, calcula que anualment es cometen uns cent atacs d'aquest tipus. La conclusió, com reconeixen fonts de la Delegació, és que bona part de les agressions no es denuncien per por i per la situació il·legal en què es troben alguns dels agreddits.

Fora de Sabadell també s'han comès agressions, especialment a Terrassa i Castellar del Vallès. En aquesta darrera població, per exemple, en els dos darrers anys s'han denunciat setanta atacs neonazis.

Així com les agressions vénen de lluny, també les queixes de col·lectius diversos són antigues. I fins ara, asseguren, la resposta de l'administració local ha estat nul·la, i l'actuació policial, com a màxim, passiva. Júlia és portaveu de l'Associació de Veïns de Torreguitart, un barri a la perifèria de Sabadell: "Fa tres anys que denunciem les agressions i l'Ajuntament sempre ens ha dit que són fets puntuals o bé baralles de bandes." Tots tres cossos policials consultats per aquest setmanari han assegurat que la violència a Sabadell i comarca és un fenomen reiterat i que en cap cas no és una "guerra de bandes". De fet, l'Ajuntament, governat per Manuel Bustos (PSC), en coalició amb CiU, ERC i ICV, ha mostrat públicament la seva preocupació per les agressions, però no

ha estat fins a aquest passat 26 de març que, juntament amb la resta de grups del consistori, ha reconegut públicament que la ciutat pateix un seguit d'agressions feixistes que requerien mesures policials, socials, culturals i educatives per a posar-hi fre. A més, després de dues manifestacions a Sabadell, el divendres 26 i el diumenge 27 de març, l'Ajuntament es reuní amb representants veïnals i de la PAS i es van comprometre, entre altres aspectes, a declarar la ciutat "antifeixista", a posar un telèfon d'ajuda les 24 hores del dia, a augmentar el nombre d'educadors socials i a presentar-se com a acusació particular quan les víctimes ho sol·licitin.

Aquestes mesures han estat rebudes amb satisfacció per les associacions de veïns i la PAS, ja que fins ara han trobat a faltar una resposta contundent del consistori a les agressions. De totes maneres, asseguren que controlaran que es compleixin les promeses. De fet, els recels els dona l'experiència. El 1999, després de diverses agressions comeses per skins neonazis i d'incendis provocats a la casa *okupada* La Fileria i a l'Ateneu Popular Insurrecte, també hi va haver manifestacions de rebuig, en què fins i tot s'hi va sumar Bustos. També aleshores l'Ajuntament assegurà que es presentaria com a acusació particular en casos d'agressions racistes o feixistes, i efectivament ho va fer en el judici del 10 de febrer de 2000 per l'incendi a l'Ateneu. Va ser, però, la primera i única vegada que l'Ajuntament va complir aquesta promesa. Des de la PAS, Albert assegura que quan van tornar a demanar un advocat a l'Ajuntament per denunciar una agressió d'aquest tipus, el regidor de via pública, Joan Carles Sánchez, els va dir que ja no els ajudarien més "perquè era molt difícil distingir què era racisme i què no". EL TEMPS ha intentat posar-se en contacte amb l'alcalde

Aspecte d'una de les manifestacions convocades el passat mes de març a Sabadell contra la violència feixista. Ara el consistori de la capital vallesana s'ha decidit a prendre algunes mesures.

de Sabadell, però no ha estat possible obtenir cap resposta. De fet, en el darrer any la mesura més destacada del consistori en l'àmbit de la seguretat ha estat la inauguració d'una unitat especial d'intervenció, una mena de brigada antidisturbis municipal que, a excepció de Barcelona, és única al Principat. Aquesta unitat va tenir una polèmica estrena contra un grup de joves quan acabaven una festa al bar Bemba, en què van detenir onze persones.

Educadors d'oficina o de carrer.

Un altre sector de gent que està pendent del que pugui passar des d'ara són els catorze educadors socials que té la ciutat. Algun d'ells es queixa que la seva feina ha estat progressivament limitada, del carrer a tancar-los en despatxos, des d'on és molt difícil aconseguir resultats positius.

Un d'ells fins i tot va presentar fa uns anys un informe amb les mesures que calia prendre per afrontar el problema, sense que les autoritats municipals li fessin cap cas. Entre altres aspectes, destaca la necessitat de fer un estudi independent que expliqui el perfil dels joves agressors, les conductes i els lligams amb grups com el Moviment Social Republicà (MSR). L'educador també proposa-

va més presència de policies de barri i més investigació dels Mossos d'Esquadra. L'informe criticava les propostes que s'havien emprès fins aleshores, com l'augment dels cursos de formació ocupacional, ja que molts dels agressors "ja es troben al mercat laboral"; o bé l'augment d'educadors socials, ja que fins ara treballen "sense un programa especialitzat i sense gairebé trepitjar el carrer". Per contra, l'informe proposa, entre altres mesures, evitar els guetos a les escoles, que l'Ajuntament es presenti sistemàticament com a acusació particular, i que els educadors "realment facin tasca de carrer" i no "d'oficina". En l'àmbit de la justícia, l'informe destaca, d'una banda, la necessitat d'evitar que s'escampe la sensació d'impunitat entre els menors i, d'una altra, que entre els adults hi hagi tolerància zero per a tots els delictes de xenofòbia i racisme.

Aquest informe ha estat la base de les reclamacions de veïns i la PAS i del que l'Ajuntament, ara sí, en part ha acceptat.

Els cossos policials consultats per aquest setmanari i diversos coneixedors de la situació també creuen que calen mesures socials. Fonts de la Delegació del Govern, que assegurin que sempre

han informat puntualment l'Ajuntament de Sabadell de les activitats dels grups agressors, també aposten per un "plantejament més de fons, que vagi més enllà de les mesures policials". Mesures que, segons la Delegació, han resolt tots els casos que s'han denunciat.

Precisament, però, les associacions de veïns també critiquen l'actitud que fins ara ha tingut la policia en aquests casos. Per a Júlia, una de les portaveus de l'Associació de Veïns de Torreguitart, la policia ho fa molt malament: "Ens prometen moltes històries i no fan res. Coneixen els agressors i en canvi tarden quaranta o cinquanta minuts a acudir als llocs dels fets." Per a Júlia aquesta actitud té a veure amb el fet que la policia "té més simpatia pels grups neonazis": "Hem denunciat coneguts neonazis que han estat detinguts i al cap d'una hora ja han sortit al carrer; en canvi, han agafat nens que havien denunciat els nazis i els han tingut més de 24 hores tancats." Júlia assegura que a Sabadell els neonazis són coneguts, i assenyalava l'MSR i el seu secretari de comunicació, el sabadellenc Joan Monpín.

També la Plataforma Antifeixista de Sabadell (PAS) recela de la policia, ja que, per exemple, quan l'any 1999 uns joves

SUSANNA SAEZ

Els incidents de l'estiu de 1999 al barri terrassenc de Ca n'Anglada van ser especialment desagradables. A la imatge, alguns dels cinc skins detinguts per aquelles agressions racistes.

neonazis van incendiar la casa *okupada* La Fileria, la policia va detenir uns sospitosos i fins va recollir proves dels fets. Però el cas es va tancar per manca de proves, ja que segons un portaveu de la PAS, Albert, "la policia va dir que havia perdut les proves".

Albert explica que han presentat unes deu denúncies, de les quals només una ha arribat a judici i s'ha penat l'agressor: "Sempre que presentem denúncies ens diuen que sense proves o fotos no hi ha possibilitat de tirar endavant el cas; en canvi, els nazis no tenen aquest problema." Com a exemple flagrant Albert posa el recent cas Warlock, al qual també feia referència Júlia.

Cas Warlock. Enmig de les agressions creixents per grups neonazis i skins, el cas Warlock va aparèixer com una mostra de l'actitud diferent que ha pres la policia segons si havia de detenir neonazis o antifeixistes i independentistes. La matinada del dilluns 23 de febrer membres del grup VI de la Brigada Provincial d'Informació de la Policia Nacional, amb seu a Barcelona, van detenir sis persones que eren als seus domicilis, i les van dur a comissaria, on van romandre més de trenta hores, acusats de lesions. Els denunciants eren sis membres del grup ultradretà MSR.

Tot va començar el dia abans, al vespre. Una rua de carnestoltes recorria, amb unes desenes de joves, el centre de la ciutat. En passar per davant del bar Warlock alguns dels joves de la rua van entrar-hi, van reconèixer alguns skins neonazis i membres de l'MSR i van sortir fora per explicar-ho. Els de dins, però, també els van reconèixer, i, segons el sumari del cas, van sortir vuit persones —alguns d'estètica skin, i altres, membres de l'MSR—. Hi va haver insults mutus i d'allí es va passar a l'enfrontament físic, també amb agressions recíproques. Mentre hi arribava la policia municipal, hi va haver una escampada general, i quan els guàrdies hi van arribar només quedaven dos joves, Manuel R. i David M., que deien que els havien agredit. Tots dos són membres de l'MSR i candidats per Tarragona d'aquest partit en les darreres eleccions estatals. Manuel R., a més, havia estat detingut una setmana abans per una agressió. La policia local va recomanar als dos joves d'anar amb ambulància a l'hospital i donar fe de les ferides. Cosa que van fer. A l'hospital sabadellenc del parc Taulí, també hi van anar a parar quatre menors, que aquella mateixa nit havien estat agredits per un grup de neonazis. Segons alguns testimonis, aquests neonazis estaven relacionats amb la baralla davant del Warlock. A l'hospital,

doncs, es tornen a trobar tots, ferits i amics dels ferits, i hi ha corredisses. Fins que els vigilants del centre avisen la Policia Nacional de Sabadell perquè es faci càrrec de la situació, a les 3 h de la matinada. Els policies, però, es dediquen exclusivament a identificar els menors agredits. Ara bé, sembla que amb la Policia Nacional de Sabadell no n'hi havia prou, i a partir de les 5 h de la matinada va aparèixer la Brigada d'Informació de la mateixa Policia Nacional per fer-se càrrec de la situació. L'aparició de la Brigada no va agradar gens, evidentment, als que fins aleshores s'havien encarregat del cas. Al vespre del dia 22, però, aquests policies, experts en independentistes, només van cridar Manuel R. i David M. i sis amics seus, teòrics testimonis dels fets, tots de l'MSR: Joan M. (que es presentà d'alcaldeable per Sabadell), Marçal B. (candidat per Lleida a les darreres legislatives), Sergio C. i Alejandro F.. Aleshores els policies els van mostrar un àlbum amb trenta fotos extretes de l'oficina del DNI de la Policia Nacional de Sabadell. Entre tots van identificar sis persones. Les que l'endemà la policia va detenir, la majoria de matinada, i tancar a comissaria durant més de trenta hores.

Les conclusions de la policia no poden ser més clares: que el 15 de febrer van detenir Manuel R. per unes agressions i que ara els altres s'han venjat en una baralla entre skins "d'afinitat neonazi" contra "persones d'ideologia independentista radical". Punt i final. O no, perquè els mètodes usats pels membres de la Brigada no són els més correctes, i les declaracions dels denunciants són plenes de contradiccions. Segons una de les advocades dels detinguts, Monserrat Salvador, "la selecció de les fotografies està viciada, el fet d'usar les fotos del DNI, a més de no ser regulat legalment, teòricament només es fa amb persones fitxades i que siguin susceptibles de ser culpables. En aquest cas els detinguts no tenen antecedents i tenen domicili fix". A més, les fotos s'ensenyen després de la declaració denunciante, i no abans, com és el cas. Salvador diu que per acusacions semblants "se citen les parts i prou, les dues parts, però no hi ha detencions". En aquest cas, per una banda sols es va fer cas a una de les dues parts i per l'altra es van fer detencions.

Sobre algunes de les contradiccions, hom pot comprovar al sumari del cas que David M. identifica quatre agressors, un dels quals assegura que no va pegar-lo a ell, sinó el seu camarada Manuel R.. Aquest, però, només reconeix un agressor, i diu que va pegar el seu amic David M. La irracionalitat del cas és més evident, explica Salvador, si tenim en compte que, dels identificats com a agressors, n'hi ha com a mínim dos que tenen fotos i documents que acrediten que el dia dels fets no eren a Sabadell. Un era a Tarragona i l'altre a Barberà del Vallès. Els altres quatre també asseguren que tampoc no eren en el lloc dels fets aquell dia.

Per a Salvador, "està claríssim que són detencions dirigides", i explica la seva hipòtesi: "L'objectiu és criminalitzar un grup de gent i dir que és una baralla de bandes, però no és cert."

La implicació de la Brigada d'Informació en tot aquest afer ha fet que el que haguessin pogut ser diversos judicis per separat relativament senzills s'hagi con-

vertit en un únic i extens procés judicial. Cosa que fonts properes al judici asseguren que no ha agradat gens al jutge que duu el cas.

Per la seva banda, des de l'MSR asseguren que són víctimes del procés de "basquització" que segons ells es viu a Sabadell, i que el seu partit no té res a veure amb les agressions de skins neonazis. Entre els seus rengles, però, hi ha persones que han estat detingudes diverses vegades per agressions i intents d'estralls, com Tomás A. T., que anava a la llista de l'MSR per Barcelona en les darreres eleccions al Congrés. En aquesta llista també hi havia un destacat membre de l'escena neonazi catalana i espanyola, Ramon Bau, fundador de CEDADE i del seu hereu, el Centro de Estudios Indoeuropeos (CEI), així com la germana del propietari de la llibreria Europa de Barcelona, Pedro Varela, el qual encara està pendent que el Tribunal Constitucional dictami si haurà d'anar a presó o no per vendre llibres que neguen l'Holocaust.

Tot i l'interès de l'MSR a ser present en el joc electoral, el cas és que la seva proposta, almenys a les urnes, cada cop té menys poder de seducció entre els sabadellencs. En les eleccions locals de l'any passat van obtenir 194 vots; en les autonòmiques, 121; i a les estatals, 41. De fet, segons fonts de la Delegació del Govern, l'MSR és un dels grups neofeixistes actius a Sabadell, però alguns dels agressors reiterats que té controlats la policia no tenen cap base ideològica.

Sigui com sigui, qui té el principal repté és l'alcalde de la ciutat, Manuel Bustos, que a partir d'ara haurà de fer realitat les promeses que ha traslladat a veïns i antifeixistes per eradicar les agressions racistes i xenòfobes. I amb l'afegit que, entre aquests, hi ha la sensació d'haver estat enganyats una vegada. Bustos s'hi haurà d'esmerçar, perquè, a més, darrerament alguns sectors socialistes es miren atentament el que està passant a Sabadell.

Oriol Cortacans

MENJA-TE'LS D'APERITIU

Boca Bits